

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009
ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου,
Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Καταφλώρου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυρ-Ἰωάννου τοῦ Ξένου.

Ἦχος πλ. β' – Ἐωθινὸν Δ'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β'.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία
ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ,
υπήνητησας τῇ παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀγρευθεὶς οὐρανόθεν, πρὸς εὐσέβειαν ἔνδοξε, τῇ τοῦ σοι ὀφθέντος δυνάμει, δι' ἐλάφου
Εὐστάθιε, ποικίλους καθυπέστης πειρασμούς, καὶ ἥστραψας ἐν ἄθλοις ἱεροῖς, σὺν τῇ θεῖα σου
συμβίῳ καὶ τοῖς υἱοῖς, παιδρύνων τοὺς βοῶντάς σοι· δόξα τῷ σε δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σε
στεφανώσαντι, δόξα τῷ δείξαντί σε ἐν παντί, Ἰῶβ παμμάκαρ δευτέρων.

Καὶ νῦν.

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους
Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον·
Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωὴν; Ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον ἤνεγκε θάνατον, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ ζωὴ, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωναῖς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν Ἐγερσιν τὴν ἐνθεον, ἀθάνατε Κύριε, κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἄιδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτὴρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροῦς, ἀνεῖλεν, ἀνθισταμένους σοὶ τῷ Θεῷ, νῦν δὲ οὗτος ἐσκοτίσται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος λύνοντα, καὶ τὸν Ἄιδην σκυλεύοντα.

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηται...

ΥΠΑΚΟΗ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἦχος πλ. β΄.

Ἀντίφωνον Α΄

❖ **Ἐν τῷ οὐρανῷ** τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σε Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

❖ **Ἐλέησον ἡμᾶς** τοὺς ἐξουθενουμένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τιτι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β΄

❖ **Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,** οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα, οἱ νικῶντες γὰρ ἐνθεν ὑψοῦνται.

❖ **Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν,** μὴ μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε· οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'

- ❖ Οἱ πεποηθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὄρωσιν.
- ❖ Ἐν ἀνομίαις χειρᾶς αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι,...

... σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξεγείρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐξεγείρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Κύριε, ἐξεγείρον τὴν δυναστείαν σου, ...

... καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύη,...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'

(Λουκ. κδ' 1-12)

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὀρθροῦ βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα, φέρουσαι αἱ ἡτοιμάσαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου, καὶ Ἰδοῦ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ἔδε, ἀλλ' ἠγέρθη. μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπήλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου

ονομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς εἰς ἦχον β΄.

Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλέος σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος των οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.....

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ταῖς τῶν Αποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτὸς.

Στίχ. Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α΄.

ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν εἰς δ΄

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοι πάντες ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ,

ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα φέρει· Σταυρῶ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμὸς

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραήλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν' ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον' διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν' ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως· Στίχ. Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἠγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους, διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος, καὶ ξύλου τύπου Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὃφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα' διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα' ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία' διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων,

ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα φέρει: Τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος. Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἰκεσίαις σου, καθυποτάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγώνων παμμακάριστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Πανάριστε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανεῖς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυτρούμενος.

Δόξα.

Σοφίας, τῆς ἀνωτάτω ἔμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοικεσία στεφανούμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Εύρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης, τῆς κτίσεως ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρκωθῆναι ἠυδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

Ὡιδὴ γ'.

ὁ Ἀναστάσιμος

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ' ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνέιχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δέλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ Ἀνάστασις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται' τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα' τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου...

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας, τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Τῶν Ἁγίων

Ἦχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερούμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδες σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Δόξα.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς ἔνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκῆνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (χῦμα)

Ἦχος δ΄

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομὸς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. μετὰ μέλους

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰωβ Μάρτυς πανένδοξε· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ ἠὲ χαρίστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης, βραβεῖον παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνή, Ἑλένη, καὶ πίμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια· ὅπερ καὶ δεικνῦσα, τῷ υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασιν, κράτος σου, καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ – ΟΙΚΟΣ - ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Κοντάκιον τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῆ παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, **καὶ Θεὸς τοῦ παντός.**

Ὁ Οἶκος

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Αθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς, ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασιν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, **ὡς Θεὸς τοῦ παντός.**

Συναξάριον

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ Στρατηλάτου Εὐσταθίου τοῦ Πλακίδα, καὶ Θεοπίστης, συμβίας αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου, ἐν ἔτει ἑκατοστῷ δεκάτῳ καὶ ὀγδόῳ (118) ἐν χαλκίῳ βοῖ πεπυρωμένῳ ἐγκλεισθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχοι

Εὐστάθιον βοῦς παγγενῆ χαλκοῦς φλέγει,
Καὶ παγγενῆ σὺ τοῦ Θεοῦ σῶζεις Λόγε.
Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῆ ἅμα βοῖ καύθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, τοῦ Σοφωτάτου καὶ Θαυματουργοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Καταφλώρου, ἐν ἔτει χλιοστῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ καὶ ἕκτῳ (1196) κοιμηθέντος.

Στίχοι

Καὶ λόγῳ καὶ πράξει ὁμοῦ καὶ σοφία,
Εὐστάθιε ἔλαμψας τῇ Ἐκκλησίᾳ.
Εὐσταθίῳ ἀφθιτον κλέος ἐσθλοῦ χρεῶν ἀείδειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου, καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου, ἐν ἔτει ἑπτακοσιοστῷ εἰκοστῷ καὶ ἕκτῳ (726) δεινῶς βασανισθέντων καὶ κατασφαγέντων.

Στίχοι

Ὑπὲρ πανάγνω Ὑπάτιον εἰκόνων,
Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάπτουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων, Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἔτι δὲ καὶ Ἀναστασίου, Ἀναστασίου, Θεοδώρου καὶ Εὐπρεπίου τῶν Ὁμολογητῶν, μαθητῶν τοῦ Μεγάλου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐν πολλαῖς ὑπερορίαις καὶ βασάνοις ὑπωπιασθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχοι

Πολλὰ θλιβέντες Μάξιμος καὶ Μαρτίνος,
Πολλῶν ἐπαίνων ἀξιούσθων οἱ δύο.
Ἀναστάσιοι ταυτὰ τῷ διδασκάλῳ,
Χαίροντες ὑπέστησαν εὐσεβοφρόνως.

Σὺν Εὐπρεπίῳ καὶ Θεόδωρος μέγας,
Εἶλοντο ποιναὺς ὀρθοδοξίας χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυρ-Ἰωάννου τοῦ Ξένου, τοῦ ἐκ Σίββα τῆς Μεσαορίας τῆς Κρήτης καταγομένου, τοῦ μετὰ τὰς Ἀραβικὰς ἐπιδρομὰς μεγάλως ὠφελήσαντος τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπιστηρίζαντος τὸν λαόν, ἀναζωπυρώσαντος τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὸν Μοναχισμόν, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ, καὶ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κισσάμου εἰρηνικῶς τελειωθέντος, περὶ τὸ ἔτος χίλια καὶ τεσσαράκοντα (1040).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

Ἀρτεμίδωρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,
Μὴ προσκυνοῦντας Ἄρτεμιν ξενοκτονον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχοι

Ζωῆς ῥεούσης οὐ μέλει Μελετίῳ
Ἵθ' ἐν τελευτᾷ, πῶς ἂν εἴποις; ἠγάπα.

Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ὁμολογηταῖς μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἑτέρων τεσσαράκοντα, ἐν ἔτει τριακοσιοστῷ καὶ ἐννάτῳ (309) τὰς κεφαλὰς ἐν Παλαιστίνῃ τμηθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχοι

Ὁ Ἰωάννης σὺν δεκαπλῇ τετράδι,
Στερόρῳς ὑπῆλθε τὴν τομήν, τὴν ἐκ ξίφους.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Ἰλαρίων ὁ Ἀγιαννανίτης, ὁ Κρής, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ καὶ τετάρτῳ (1804), ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Ἰλαρίων διπτὸν εἴληφε στέφος,
Ἵσος οἶα, καὶ ἀθλητῆς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Μιχαήλ, Ἡγεμόνος Τσερνιγκῶφ τοῦ Κιέβου, καὶ Θεοδώρου τοῦ Βογιαῖρου αὐτοῦ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ διακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ καὶ ἕκτῳ (1246) ὑπὸ τῶν ἀπηνῶν Τατάρων ἀναιρεθέντων. Τὰ δὲ τίμια λείψανα αὐτῶν διασώζονται ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων ἐν Μόσχᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ εὐλαβεστάτου Πρίγκηπος τοῦ Μπριάνσκ Ὀλέγκ, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἐν αὐτῇ μονάσαντος καὶ κοιμηθέντος, ἐν ἔτει χιλιοστῷ διακοσιοστῷ καὶ ὀγδοηκοστῷ (1280).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἰρκούτσκι, τοῦ Καμένσκυ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνεακοσιοστῷ εἰκοστῷ καὶ πέμπτῳ (1925) τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Σύναξις ἐπιτελεῖται πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Θεσσαλιώτιδος διαλαμψάντων Ἀγίων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος πλ. δ'.

ὠδὴ α'

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὗρους διαγράψας, τὸ ἀήτητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ὠδὴ γ'

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνηθη, ξύλον Σταυροῦ,...

...εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ὠδὴ ε'

Ἦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος' δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ὠδὴ ς'

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ὠδὴ ζ'

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον' ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον' ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὠδὴ η'

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζῶην παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τὴν Τιμιωτέραν

εἰς Ἦχον πλ. δ'.

Καταβασία

ὠδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σε μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

❖ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

❖ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

Ἐξαποστειλᾶριον Ἑωθινόν Δ΄.

Ἦχος β΄.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων

Ἦχος γ΄. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐπέτυχες καταλιπών, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερρον καὶ θείαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β΄. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα...

...καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου θέλουσιν ἀντὶ τοῦ προηγουμένου, τοῦτο·

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρρόυντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχθροὺς διπλοὺς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὄπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν. *

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον, δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα, ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάριστα! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν...

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὄραται σήμερον, δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἤττηνται, ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἠδρασταί. Ὡ, θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ΄.

Ἦχος δ΄.

Ὁρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημά σου Χριστέ! ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὐρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς! διὸ ἀπορομέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον! Ἠγέρθη ὡς προεῖπε! τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὄραθέντα ἐκήρυττον! ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια! οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί! ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

Καὶ νῦν. Ἦχος β' (πάντοτε)

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄιδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον πλ. β'. (Ἀργή ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν αὐτῆς

τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἦχος β'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

(τῆς Ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Στίχ. α'. Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου,...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου,...

Μικρὰ Εἴσοδος

Εἰσοδικὸν

Ἦχος β'

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήνησας τῇ παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀγρευθεὶς οὐρανόθεν, πρὸς εὐσέβειαν ἔνδοξε, τῇ τοῦ σοι ὀφθέντος δυνάμει, δι' ἐλάφου Εὐστάθιε, ποικίλους καθυπέστης πειρασμούς, καὶ ἤστραψας ἐν ἄθλοις ἱεροῖς, σὺν τῇ θεῖα σου συμβίῳ καὶ τοῖς υἱοῖς, παιδρύνων τοὺς βοῶντάς σοι· δόξα τῷ σε δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ δείξαντί σε ἐν παντί, Ἰώβ παμμάκαρ δεύτερον.

Ἀπολυτίκια Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης, Ἰωάννου τοῦ Ξένου ἐν Κρήτῃ καὶ Νέου Ὁσιομάρτυρος Ἰλαρίωνος, βλέπε ἐν υπομνήματι εἰς τὸ τέλος.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν·

(Γαλ. δ΄ 28 – ε΄ 10)

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ΄)

Εὐαγγέλιον

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν·

(Μαρκ. η΄ 34 – θ΄ 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ΄ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Τεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς

τό Ἐξαιρέτως

ἦχος β΄ (Ἀρχαία Τάξις) ἢ πλ. β΄

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

ἦχος πλ. β΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

ἦχος β΄

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρις)

Ἀπόλυσις «... Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Δι' εὐχῶν...

Ἀμήν.

Εἰς τοὺς Αἶνους

ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων

(τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου συνιστῶσι νὰ μὴ παραλειφθοῦν τὰ τροπάρια τῶν Αἰνῶν τῶν Ἁγίων)

Ἦχος δ΄.

Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε; ὅτι γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ τὰς προσβολάς· τῆς γὰρ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, τὴν στέρησιν οὐκ ἐδυσφόρησας, ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰώβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
(Δίς)

Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἀφθόρου τόκου Μαρίας, ὑπάρχων Μάρτυς καταγώγιον, ἀλήκτως τε πέλων ἐν φωτὶ ἀϋλῶ, καὶ ἡμῖν εὐμενίζου Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος' πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τῷ ἀδύτῳ γνόφῳ εισδύς, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἠλίῳ οἰκειωθεὶς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανείσῃ διὰ ζώου εἰκόνι, θείως προσψάσας, ἔμπνους εἰκὼν ὑπῆρξας, παμμάκαρ Εὐστάθιε· ὅθεν τὴν ἐκ Πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχηκῶς ἐνέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις κατηξίωσαι συγχορεύειν, τῶν Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν· ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς προσοικεῖωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀθλήσας στερόρότατε, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τυρράννων ἐνώπιον μεγαλομάρτυς λαμπρῶς, Εὐστάθιε πάνσοφε, γέρα τῶν σῶν ἀγώνων, ἅμα τῇ συνοδίᾳ, ἔλαβες οὐρανόθεν, ὡς γενναῖος ὀπλίτης, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ συνοδείας.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐκλήθης ὡς ὁ Παῦλος ἐκ Θεοῦ εἰς εὐσέβειαν καὶ ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἐπειράσθης ὡς Ἰῶβ ἀδαμάντινε, ἐκήρυξας Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀθλήσας πανοικεὶ διὰ πυρός· διὰ τοῦτο καὶ παρέστης τῷ βασιλεῖ Εὐστάθιε στεφηφόρος· δόξα τῷ ἀγιάσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ συνοδείας.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἰῶβ τοῦ πολυάθλου ἀφομοίωμα γέγονας, πειρασμοὺς ὑπομείνας, ἀθλοφόρε Εὐστάθιε, δυνάμει τοῦ ὀφθέντος σου Σταυροῦ, ὃς ὤφθη καὶ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ, διὰ τοῦτο πανοικεὶ ἠξιώθης, τοῦ τυχεῖν στεφάνων τοῦ μαρτυρίου. Χαίροις οὖν γνήσιε Χριστοῦ, χαίροις Ἀγάπιε πιστέ, χαίρετε Θεοπίστη καὶ Θεόπιστε, οἱ μετ' αὐτοῦ συμμάρτυρες.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφίας τοῖς χάρισι, κεκοσμημένος λαμπρῶς, ποιμὴν ἐνθεώτατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Εὐστάθιε· ὅθεν Θεσσαλονίκη, ἡ ἀγία σου ποιμνη, ὕμνοις σε μακαρίζει καὶ συμφώνως βοᾷ σοι· Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ ὄσιε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Κρήτης τὸν γόνον καὶ ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ναῶν παμπόλλων ἰδρυτὴν, Ἰωάννην τὸν Ὁσιον· τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν χαρμονικῶς· σῶζε ταῖς λιταῖς σου τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Κρητῶν τὸν φωστῆρα Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, καὶ τῶν Μοναζόντων τὴν στάθμην Ἰωάννην τιμήσωμεν· Χριστοῦ γὰρ τὸν Σταυρὸν ἀναλαβών, ὡς ἄγγελος ἐβίωσεν ἐν γῆ· διὰ τοῦτο ἐκ κινδύνων παντοδαπῶν, λυτροῦται τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

(Ποίημα Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἄρας ἀοίδιμε, ὀλοψύχως Κυρίῳ κατηκολούθησας, Ἰλαρίων ἀθλητὰ γενναιότατε· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, μετὰ πάντων ἀθλητῶν, τὸν κτίστην καθιλαρύνων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων σου τὸ μνημόσυνον.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν νεόφυτον Κρήτης βλαστὸν τιμήσωμεν καὶ ὄρους Ἄθωνος κρίνον, τὸν εὐωδία Χριστοῦ ῥύμας Κωνσταντινουπόλεως μυρίσαντα ὡς νεομάρτυρα λαμπρὸν ἀνακράζοντες πιστῶς· πανένδοξε Ἰλαρίων, ἡμῶν παθῶν δυσωδίαν σαῖς παρακλήσεσιν ἐκδίωξον.

Σημείωσις: ἐν ἀκροτάτῳ σεβασμῷ πρὸς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν διευκρινίζομεν, ὅτι ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ Μηνολογίου ἐντάσσεται εἰς τὸν εὐλαβῆ πόθον τῶν χριστιανῶν σήμερον πρὸς ἀνάμνησιν καὶ τιμὴν καὶ

σέβας πρὸς τοὺς λαμπροὺς ἀστέρας τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς δι' ἀσκήσεως ἢ ἀθλήσεως τῷ Κυρίῳ ἡμῶν εὐαρεστήσαντας καὶ ὑπ' Αὐτοῦ δοξασθέντας.

Διὰ τὴν ἐπ' Ἐκκλησίαις χρῆσιν αὐτονοήτως ἀπαιτεῖται ἐξάρτησις καὶ ἑναρμονισμὸς μετὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἥτοι τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου.

Ὡσαύτως, ὅτε ἐορτάζει πληθὺς Ἁγίων ἐν τινι ἡμέρᾳ, εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Προεστῶτος ἀπόκειται τὸ νὰ συντμηθῇ πῶς τὸ Μηνολόγιον καὶ δὴ οἱ Στίχοι.

Σημειωθεῖτω ὅτι οἱ πλεῖστοι τοῦ Μηνολογίου συνθέτην ἔχουσι τὸν ἐν Ὁσίοις λαμπρὸν Διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτην.